

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120

Český překlad
Duben 2001

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120

10. dubna 2001
Český překlad

Obsah News 120

Obsah News 120	2
Pěstovat a připravovat jídlo s láskou:	3
lepší volba než geneticky upravované jídlo	3
Mistryně vypráví vtipy	6
Sladká slůvka	6
Jaká to chytrá žena!	6
Nedorozumění	7
Vícere využití plácačky na mouchy	7
Tajemství vibrace	8
Rostliny prožívají vnímání	8
Dábel přináší destrukci	9
Duchovní praxe přináší výhody lidským bytostem	10
Přineste Ráj na zem	10
Mája je naše vlastní lenost	11
Víra je matkou všech zázraků	12
Perly moudrosti	13
Na každém momentu záleží	13
Rozdíl mezi svatým a ďáblem	13
Rychlé osvícení pro čisté a jednoduché	13
Mistryně vypráví příběhy	14
Koncepty v duchovní praxi by měly být logické	14
Odkazy na Internetové stránky	16

Tyto texty přeložili a k tisku připravili členové Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai a jsou zdarma ke stažení na: www.spojenisbohem.cz, videozáznamy přednášek jsou k dispozici v originále na www.suprememastertv.com, s českými a slovenskými titulky www.suprememastertv.cz. Tato tiskovina není kompletní překlad cizojazyčného originálu. Originály v mnoha jazycích můžete shlédnout na www.suprememasterchinghai.org

Obsah této tiskoviny a její slova jsou protknuty milosrdenstvím a požehnáním Nejvyšší Mistryně Ching Hai. Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této tiskoviny nesmí být reprodukována v jakékoli formě či jakýmkoli prostředkem pro komerční účely. Prosíme, aby žádný z těchto materiálů nebyl upravován, krácen nebo doplňován bez předchozího souhlasu Nejvyšší Mistryně Ching Hai nebo vydavatele. Tím se případný neoprávněný nakladatel uchrání od spáchání zlého karmického skutku.

Pěstovat a připravovat jídlo s láskou: lepší volba než geneticky upravované jídlo

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120
10.května 2000
Korea

Výňatek konverzace mezi Ching Hai a jejími žáky během mezinárodního semináře

Mistryně: Pokud máte rádi vaši zeleninu, ona roste. Skutečně, musíte ji milovat. Je tu skutečný příběh o farmáři ve Skotsku, který miloval své brambory tak moc, že jeho brambory vyrostly velice veliké. Bylo to v novinách. Je to skvělé, lepší než laciné tlachání a rychlé výděvky. Pokud to skutečně děláte od srdce a skutečně to milujete, vaše rostlinky vyrostou velmi velké. V Miaoli jsem dala každému usedlíkovi kousek půdy, aby vypěstoval různé věci. Ale těm jiným, kteří se nestarali a jenom si je tam utrhlí a zasadili je jenom proto, že jim to řekla Mistryně, že musí něco zasadit, kteří je zasadili ledabyly a rychle a cítili, že není žádná potřeba se o ně starat, všechno jim to sežrali červi. Později se vymlouvali: „Dobrá, musíme mít trpělivost a nechat červy, aby to všechno sežrali.“ Také to nenarostlo moc velké a narostlo to velice slabé. Vypadalo to dobře a červům to chutnalo. Jiným lidem, kteří pěstovali své rostlinky s láskou, viděla jsem, že ty rostlinky rostly velice rychle a měly hodně ovoce. To je pravda.

Řeknu vám svoji zkušenost. Když jsem žila v Americe, v New Yorku, neměla jsem peníze, žila jsem v chrámu. Když jsem tam poprvé přišla, byla tam malá rostlinka, asi takto velká. (Mistryně odhaduje velikost rostlinky svými rukama.) Řekli mi, že to tam bylo pět let, a nemohla jsem tomu věřit! Pět let, a bylo to jenom tak velké a tady žluté, hnědé tam, a tak malé. Stonek byl velice malý, jako stonek tady té květiny. (Mistryně ukazuje na květinu.) A já jsem řekla: „Oh, pět let. To musí být velice legrační rostlinka, která neroste.“ Takže já jsem to jenom zalévala. A někdy cokoliv zbylo, čaj, nebo cokoliv, dala jsem to té rostlince, aby se napila. Někdy, když jsem pila čaj, dostala ta rostlinka půlku čehokoliv, co zbylo. A rostla a rostla a rostla. Můj Bože, byla tak velká! Stonek byl tak velký, že já jsem musela spát venku v další místnosti, protože se to už rozrostlo do celé místnosti. Bylo to v malém květináči, asi takovém (Mistryně ukazuje na květináč), z poloviny žlutý a z poloviny hnědý. Rostlo to tak moc, že jsem to musela stříhat, něco z toho, a dát to do dalšího květináče, který jsem našla venku, nebo do nějakého hrnečku z umělé hmoty, nebo lahve, kterou jsem našla. A potom jsem uřízla další. A další vyrostl znovu! Musela jsem zase spát v jiné místnosti, protože dvě místnosti byly obsazené. A potom později jsem to musela více ostříhat a neměla jsem více květináčů, do kterých bych to zasadila, nebo nádob, do kterých bych to zasadila. Takže jsem přestěhovala ty vyrostlé rostlinky ven a dala jsem je před chrám. Každý, kdo šel okolo, si je mohl vzít domů, protože už jsem neměla víc místa. Musela jsem spát vsedě.

Seděla jsem a spala, skutečně. Meditovala jsem v té době přes noc. Byla jsem svatější, než jsem teď, věřte mi! (Mistryně se směje.) Takže skutečně jsme rostly společně. Já jsem meditovala a ony rostly jenom z čaje a vody, tak to je. A opat toho chrámu se mě zeptal: „Jaký druh hnojiva jste koupila?“ Řekla jsem: „Co myslíte, jaký druh hnojiva? Já dokonce nemám peníze. Vy mi žádné nedáváte. Jak tady mohu cokoliv koupit?“

Já jsem neměla žádné kapesné v té době. Pracovala jsem zdarma pro chrám. Nestarala jsem se. Takže on věděl. Dokonce později, když o tom mluvil se svými žáky, jeho žáci přišli a řekli mi to. Jak jinak by to věděli? Protože nebyli v New Yorku, když se mě ten opat ptal na ty rostlinky, a oni řekli: „Když o vás mistr mluvil, řekl, že máte příliš mnoho lásky a všechny rostlinky rostou tak rychle a tak velké.“ Ano, když máte lásku, věci rostou.

Takže to je možná lepší volba než metoda genetických úprav. Nicméně nechceme je kritizovat. Oni se snažili. Byli nadšeni o nějakých možnostech ukončení světového hladu a získání většího zisku. Možná to na začátku mysleli dobře, a později to podnikaví lidé zmanipulovali, monopolizovali to a udělali z toho něco jiného. Odtamtud udělali krok vpřed a vstříkli zvířecí látku, jenom aby experimentovali a měli větší zisky. Takže to skončilo tím, že ten proces začal mít nedostatek lásky. A to je důvod, proč lidé proti tomu protestují. Protože když to jedí, necítí se dobře. Necítí lásku. Necítí se uspokojeni.

U hodně jídla, které jím, se necítím dobře. A já jím jenom nějaké jídlo, které mi naservírují. Nechci jíst další a další. Většina jídla, které dnes jím, je bez jakékoliv chuti vůbec. Přemýšlím o tom proč. Zrovna nyní, opět velice zřídka, jím velice chutné jídlo a říkám: „Tak by mělo jídlo chutnat.“ Ve skutečnosti to vypadá stejně, ale většinu jídla nemohu vůbec jíst. Vypadá to tak dobře. Je to připraveno se vším, ale nyní, v posledních několika letech, jsem se ve skutečnosti vůbec neradovala z jídla. Pouze teď a zase zřídka kdy. A nevím proč. Není to proto, že nemám hlad! Někdy nejím vůbec nic celý dlouhý den a první jídlo, které jím, chutná jako odpadky, jako nic. Nechutná to lákavě, nemá to vůbec žádnou chuť. Jenom zobnu tady a tam, a to je vše. Je to tak, že většinou nejím nic, i když to vypadá jako hodně. A dokonce, když jím hodně, nejsem uspokojená. Jenom se cítím plná a nafouklá a všivá.

Tázající 1: To není vědecké, nebo cokoliv, ale já znám někoho, kdo pracuje v restauraci, a nedávno komentovali, že nevědí proč, ale že v posledních několika letech každý žádal aspiriny. Každý měl stále bolest hlavy, lidé, s kterými pracovala. To může být.

Mistryně: To je proto, že někdy skutečnost, že jídlo postrádá lásku, není viditelná. Není to moc zřejmé. Můžete si myslet, že máte bolest hlavy, nebo si můžete myslet, že máte závrať, nebo je vám na zvracení, ale to může být od něčeho. Oni si mohou myslet, že to je ze znečištění, nebo mohou říci: „Jsem přepracován, a nespím dost.“ Nebo z mnoha věcí, které děláme. Protože lidé většinou nepřemýšlejí nad tím, proč mají často bolest hlavy.

Tázající 2: Někteří z našich bratrů a sester, kteří přešli na rostlinnou stravu, se cítí mnohem lépe.

Mistryně: Věřím vám.

Tázající 2: Dokonce lépe medituji. Mohu se cítit jinak, když jím velice chudé jídlo. Sedím mnohem klidněji.

Mistryně: Ano.

Tázající 2: Někdy se cítím rozrušený, když jím jídlo, které pro mne není moc dobré.

Mistryně: To je pravda. S tím s vámi mohu souhlasit. Většinou, když letím letadlem, nemohu jíst nic. I když to chci někdy zkusit, nemohu jíst.

Necítím se, jako bych jedla. Je to tak prázdné. Jídlo vypadá jako jídlo, ale není. Takže během

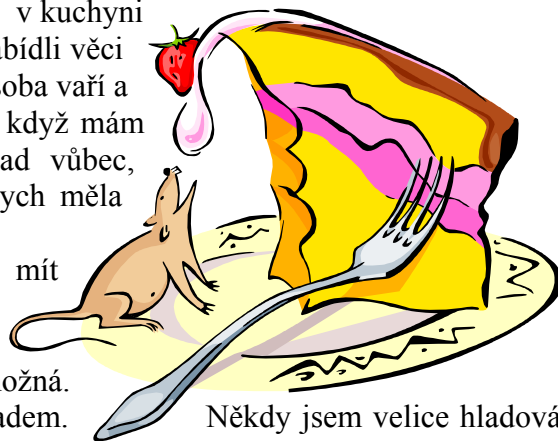

letu jenom spím nebo medituji, takže nic nejím.

Nebo někdy jdete do restaurace a jídlo vypadá tak dobře a všechno na vás dělá takový dojem: číšník je tak zdvořilý, první třída, ale stále necítíte, že byste cokoliv jedli. Necítíte, že jste hodně jedli, a pokud hodně jíte, necítíte, že to je hodně toho úsilí to žvýkat. (Mistryně se směje.)

Je to stejné v naší kuchyni. Pokud nějací lidé v kuchyni milují svoji práci, dělají to oddaně a s láskou, aby nabídli věci lidem, jídlo chutná lépe. Takže někdy, když stejná osoba vaří a on nebo ona je v jiné náladě, cítím to také jinak. I když mám hlad, nemohu to jídlo jíst. A někdy nemám hlad vůbec, ale jídlo je tak dobré, a potom začnu cítit, jako bych měla lepší chuť, a jím více.

Ale v dnešní době se stává málokdy, že mohu mít dobré jídlo. Nevadí, jak dobře to vypadá, jak dobře je to připraveno, zřídka mohu skutečně říct, že jsem si na jídle pochutnala. Jednou za měsíc, možná. Záleží to na mém štěstí. Nemá to co dělat s mým hladem, ale stále to nechutná dobře.

Někdy jsem velice hladová,

Tázající 2: Já si myslím, že je důležité mít věci, které jsou velice čerstvé. Učila jsem se, že pokud například mouka je zrovna umletá, je mnohem výživnější než ta, kterou necháte několik hodin.

Mistryně: Ano, to je pravda. V Indii například, když jsem chutnala čapátí (indický placatý chléb), chutnalo to lépe než zde, protože mleli mouku na kamenech. Dělají to každý den nebo možná jednou za pár dní. Nedělají toho hodně. Dělají to doma, jenom malé množství, aby to bylo dost na jeden nebo dva dny nebo na jedno, dvě jídla. A chutná to jako v Nebi.

Také v Itálii jsem například jedla špagety, a chutnalo to jinak, než když je jím zde v jakékoliv pizzerii. Zřídka mohu najít dobré špagety. To je rozdíl.

V Singapuru jsem měla jednu oblíbenou restauraci. Někdy jsem tam šla, abych si dala pizzu, a někdy jsem mohla jíst dvě nebo tři pizzy, takové ty slabé, které se nazývaly „Margarita“. Je to velice tenké a malé, ale je to moc dobré. Já nevím, proč to vypadá stejně jako ostatní v jiných restauracích, ale na jiných místech to nechutná tak dobře. Takže jsem se jich zeptala: „Co děláte s vaší pizzou? Jak ji děláte?“ A kuchař řekl: „Oh, dnes nemáme tuto pizzu.“ Já jsem řekla: „Proč?“ A on řekl: „Protože ještě nepřivezli mouku.“ Oni dováželi mouku z Itálie, ten druh, který je dobrý. Toto místo je dobré, a to je důvod, proč kvalita je vždy dobrá. Není to jako cokoliv jiného. Možná je to oblast, kde pěstují mouku přírodní cestou, nebo je to v té oblasti zvláště dobré, takže ji přivázejí lodí. A když nemají tu mouku, nedělají pizzu Margaritu. Takto, jak jsem zjistila, to muselo být jiné.

Když jsem byla v Německu a byla jsem vdaná za svého ex-manžela, pěstovala jsem rajčata. A ta rajčata se plazila po zemi, protože jich bylo tak moc, že se musela plazit po zemi. Nemohla už dále stát. Dávali jsme rostlinkám hodně „nohou“, ale rajčata se stále plazila. Bylo tolik plodů a chutnaly tak dobře!

A když jsem byla mladší, jako dítě, také jsem pěstovala zeleninu, z legrace. Pěstovala jsem rajčata a také chutnala velice dobře. Těžko mohu najít tak chutná rajčata. I když je dnes pěstují větší, nechutnají tak dobře. Nevoní. V rajčatech je něco, co způsobuje, že je máte tak rádi. Některá rajčata chutnají jako voda. To mohou být přírodní metody pěstování a láska, kterou do toho dáte. Takže byste měli být opatrní, co jíte, protože to také ovlivňuje vaši meditaci, podle našich zkušeností.

Mistryně vypráví vtipy

Sladká slůvka

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

4. října 1999
Florida centrum, USA
originál v angličtině

Muž řekl ženě:

„Drahá! Bez tebe je všechno tmavé a chmurné. Mraky se shlukují a vítr přináší déšť. Potom přijde teplé slunce; ty jsi pro mě jako duha.“

A žena se zeptala:

„To je nabídka k sňatku, nebo předpověď počasí?“

Jaká to chytrá žena!

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120
19. července 1996
Kambodža
originál v čínštině

Oh, můj Bože!!!

Čerstvě vdaná žena seděla v křesle a dívala se rozzlobeně, když přišel její manžel domů. „Co se děje? Proč vypadáš tak ustaraně?“ – zeptal se manžel.

Žena odpověděla: „Je mi to tak líto. Žehlila jsem tvůj nový oblek a propálila jsem díru do kalhot.“

A muž řekl: „To je v pořádku, mám další pár, který je naprosto stejný.“

„Díky Bohu, že máš. Použila jsem ho na opravu“ – odpověděla manželka.

Nedorozumění

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

16.května 1996
Phnompenh, Kambodža,
originál v angličtině

Stará žena šla do supermarketu k oddělení rajčat nebo tofu. Sklonila se dolů, aby si vzala nějaká rajčata nebo tofu, a protože byla stará, její páteř jí dělala problémy a ucítila ostrou bolest. Takže jenom zaječela: „Ah...“, tak, jak to děláte, když vidíte myš v kuchyni.

A prodáváč v tom oddělení řekl: „Pokud si myslíte, že ta rajčata jsou drahá, měla byste vidět, kolik stojí cukety.“

Víceré využití plácačky na mouchy

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

4.října 1999
Florida centrum, USA
originál v angličtině

Matka přišla domů z nákupu čaje a viděla, že čaj je již uvařen, že ho udělala její patnáctiletá dcera.

Matka se ptala dcery: „Použila jsi cedníček?“ Protože v Anglii používají rozsekané čajové lístky k výrobě čaje a musíte použít cedníček na odstranění lístků, a potom pijete pouze tu tekutinu.

A dcera řekla: „Ano, maminko, filtrovala jsem ty čajové lístky. Ale nemohla jsem najít cedníček, tak jsem vzala plácačku na mouchy.“

Matka řekla: „Oh, můj Bože! Proč jsi to udělala? Neměla jsi to dělat!“

Dcera odpověděla: „Maminko, nedělej paniku. Použila jsem tu starou. Ne tu novou.“

Tajemství vibrace

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120
21.července 1987
Formosa

Rostliny prožívají vnímání

Jednou byl řízen nějaký experiment vědci, kteří měřili vibrace lístečků a stonků rostlin před tím, než je spálili, a v té době bylo zjištěno, že se rostlinky velice jemně chvějí strachy. Také dělali další výzkumnou studii a zjistili, že kdykoliv člověk se srdcem, který miloval rostlinky, vstoupil na místo, kde stromy a rostlinky rostly, stromy a rostlinky byly velice šťastné. Ale když kdokoliv, kdo neměl rád rostlinky nebo měl nevlídné myšlenky, vstoupil na to místo, rostlinky se slabě třásly a produkovaly vibrace odporu místo vítajících vibrací. Vědci zaznamenali obojí – odporující i vítající vibrace. Díky tomuto výzkumu vědí, že stromy také zažívají vjemy. To je důvod, proč někteří lidé mohou pěstovat stromy a rostlinky, zatímco jiní nemohou.

Ted' vám řeknu můj vlastní příběh. Od mého dětství jsem měla ráda stromy a rostlinky. Předtím, než jsem se stala odevzdanou, náš dům měl velkou zahradu. Trávník byl zelený a zahrada byla zaplněna zelenými rostlinami. Bylo to velice krásné a pohodlné. Zalévala jsem každý den a velice dobře jsem se o rostlinky starala. A nejvíce mi vadilo, kdyby jim někdo ublížil. Byla jsem velice rozzlobená, protože jsem mohla cítit jejich bolest, a mne to bolelo také. Nelíbí se mi to. Neměli bychom skutečně bezdůvodně ubližovat rostlinám.

Láska dělá zázraky. Když jsem byla v Indii a hledala jsem Pravdu, žila jsem v ášramu, kde byl strom, ten druh, který roste v poušti. Jeho lístečky byly plné trnů. Byl useknut tak špatně, že nemohly dále růst žádné kořeny. Některé rostlinky vyraší kořeny, pokud je uřízneme trochu pod lístečky a dáme do vody. Ale pokud je uříznete nad lístečky, kořeny nebudou růst. Tehdy jsem cítila takovou lítost pro tu pouštní rostlinku. Byla velice pěkná a myslela jsem si, že je to velká škoda. Ale ostatní lidé ho nechtěli zasadit, že by jeho kořeny nerostly a nebyl by schopen se oživit. Jeden spolupraktikující v ášramu mi řekl: „Pokud si to přeješ, proč si to nevezmeš a nezkusíš to? Ty máš tu sílu.“ A já jsem řekla: „Dobrá. Já to zkusím.“ Zasadila jsem ho do země a znovu ožil. Žil stále, když jsem tam byla, i když neměl vůbec žádné kořeny. Byl schopen ožít! S radostí jsem viděla, jak rostou nové lístečky, věděla jsem, že znovu ožil. Protože jsem tam byla každý den, meditovala a opakovala jsem Svatá Jména, byl tím ovlivněn a necítil nic špatného, takže začal znovu růst.

Když jsem byla ve Spojených státech, přebývala jsem v čínském chrámu. Původně tam nebyly rostlinky v květináčích, pouze jedna nebo dvě chatrné, nažloutlé věci, které byly zasazeny už několik let, ale stále byly slabé, vypadaly spíš nemocně. Možná neměly dost výživy nebo se možná o ně nikdo nestaral a nezaléval je. Já jsem dvakrát nepřemýšlela a začala jsem

zalévat, když jsem viděla jakoukoliv rostlinu. Zalévala jsem je každý den. O dva měsíce později se vyvinuly velice rychle, můj pokoj byl naplněn těmi rostlinkami v květináči a nebylo místo pro mě, abych už tam více seděla. Lidé byli velice překvapení. V té době jsem neměla peníze, abych kupovala hnojivo pro rostlinky. Nebyla jsem také profesionální pěstitel. Všechno, co jsem měla, byla láska. Meditovala jsem a zalévala jsem každý den a moc jsem nepřemýšlela. Pozorovala jsem lístečky, jak rostly větší a větší, a rostlinka se rozmnožovala. Po čase jsem odjížděla a měla jsem obavu, že tam nebude nikdo, kdo by se o ně staral, tak jsem je darovala. Byli tak šťastní, že je hned chňapli.

Byla tam další rostlina, která tam byla po několik let a moc nerostla. Poté, co jsem přišla, začalo růst dole víc větví. Také vyrostla větší a vyšší. Když jsem odjížděla, opat řekl: „To je příliš velké, aby se to dalo jinam. Ale až vy odjedete, mohlo by to zemřít.“ Já jsem řekla: „Bude pravděpodobně žít další dva roky.“ A moje slova se vyplnila. O dva roky později, když jsem se vrátila, ta rostlina zrovna zemřela. Vrátila jsem se zpátky příliš pozdě. Opat mi řekl: „Zrovna zemřela.“ Zeptal se mě: „Už to byly dva roky, co jste odjela?“ Řekla jsem: „Ano!“ Tehdy jsem si vzpomněla, co jsem z legrace řekla, a ona skutečně po dvou letech zemřela. Proto můžeme říct, že stromy mají citění. Díky tomu, že jsem se o ně starala každý den, vyrostly velice velké a zelené. Jejich listy narostly tak velké, že byly jiné než u jiných normálních rostlin. Nedávala jsem jim moc, kromě vody každý den. Někdy, když zbyl čaj, dala jsem jim ho také. Také jsem vykopala nějakou zem venku a dala jsem ji do květináčů. Protože rostly větší a větší, dávala jsem jim více výživy. Výsledkem bylo, že narostly příliš velké.

Ďábel přináší destrukci

Byla jedna osoba, která si vytvořila těžkou karmu tím, že vzala domů mnicha, aby byl jejím osobním majetkem. Lidé byli proti ní. I když ji nikdo neměl rád, stále přicházela. Jednoho dne přišla a spala v místnosti, kde byly uskladněné všechny rostlinky v květináčích. V té době nebyl žádný sedmidenní seminář, takže jsem dala všechny rostlinky ven, blízko mého pokoje a dalšího pokoje. Ona tam spala jenom jednu noc. Když jsem další ráno vstala, mnoho lístečků změnilo barvu na barvu kávy a zemřelo, jako by je někdo spálil ohněm nebo jako by byly přímo blízko kamen, vypadaly spáleně, i když ve skutečnosti spálené nebyly. Moje srdce velice moc bolelo. Všechny jsem je sebrala a ukázala jsem je opatovi, který řekl: „Bylo tam příliš mnoho lidí a nedostatek kyslíku.“ Já jsem řekla: „Tam nebylo tolik lidí.“ On nerozuměl, tak jsem nechtěla říkat příliš mnoho. Kroutila jsem hlavou a dala jsem všechny ty lístečky do koše. Víte, jak hrozné to bylo! Obě jsme lidské bytosti, ale když já jsem spala s těmi rostlinami každý den, nebyl tam vůbec žádný problém. Jak to přijde, že ona přišla a spala tam pouze jednu noc a rostlinky se takto změnily? Víte, mnoho lidí tady spalo a nezničili naše rostlinky přes noc. My tady každý den hodně meditujeme a nikdy tam nebylo nic špatně. Spávalo zde mnoho lidí a nikdy nebyl žádný problém. Takže to nebylo díky tomu, že tam bylo příliš mnoho lidí.

Těžké, ďábelské myšlenky a karma lidí může ovlivnit rostliny. Víte, tyto rostliny byly ovlivněny velice těžce, a to bylo zřejmé. Nebylo by těžké si představit, o kolik více mohou být ovlivněny lidské mysli. To je důvod, že musíme být velice opatrní. Proto většina mistrů se ráda skrývá v horách, stejně tak jako jejich žáci. Neradi opouštějí hory. Skuteční mistři váhají opustit hory. Pokud žijí ve městě, skrývají se a nedávají ve známost, že takový a takový velký mistr tady žije. Čím známější se mistr stává, tím více se chce skrývat. Čím víc lidí o něm ví, tím víc

se skrývá. Kdyby nebyl známý mnoha lidem, možná by se o to moc nestaral. Kdyby byl známý mnoha lidem, snažil by se více skrývat. On to skutečně nemá rád. Lidské magnetické pole je hrozné. Osoba s těžkými, ďábelskými myšlenkami, která nepraktikuje, může spálit jiné lidi k smrti.

Duchovní praxe přináší výhody lidským bytostem

Naše mysli tudíž ovlivňují ostatní. Nemyslete si, že stačí to, že jsme vegetariáni. Pokud jíme vegetariánské jídlo, ale nemůžeme zastavit ďábelské myšlenky, neudělá nám to dobře. Měli bychom více meditovat. Šákjamuni Buddha říkal: „Nepřátel se s ďábelskými lidmi. Nepřibližuj se k nim blízko.“ On mluvil k začátečníkům v duchovní praxi. Protože oni neměli dostatek síly a jejich duchovní síla nebyla dostatečně silná pro sebeochranu. Více duchovní praxe pomůže. Čím víc praktikujete, tím více vlivu máte.

Když potichu opakujeme Svatá Jména, mnoho lidí z toho bude mít prospěch. Pokud byste si zvykli je opakovat, kamkoliv jdete, lidé by z toho měli prospěch, aniž to víte. I když je neznáte, stále jim prospíváte. Moc recitování Svatých Jmen je tak velká! Čím více je recitujete, tím větší prospěch tam je a tím více lidí ho získá. Pokud osoba absolutně rozumí Pravdě a získá plné osvícení, úroveň celého světa a celého lidstva bude pozvednuta. Dokonce i když ostatní lidé nepraktikují, stále rostou.

Přineste Ráj na Zem

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120
18.června 1992
New Jersey, USA
originál v angličtině

Snažte se mít nějaký ohled ne pro jiné lidi, ale pro sebe – abyste vyzvedli sebe na mnohem vyšší citlivost vědomí. My nemůžeme vždy zůstat na velice obyčejné úrovni s hrubými způsoby, jak nakládat s lidskými emocemi a prostředím. Pokud jsme citliví k citům jiných lidí a potřebám, neznamená to, že to je dobré jenom pro tu osobu nebo dobré pouze pro jiné lidi. Je to také dobré pro nás. Znamená to, že jsme vysoce vyvinutými dušemi. Jsme velice citliví. Rozumíme dříve, než lidé mluví. Znamená to, že jsme dosáhli úrovně Amitábha Western Paradise (Západního ráje). Tak, jak sútra říká: „V Západním ráji lidé nepotřebují mluvit a každý perfektně rozumí tužbám a výrazům jiných osob“. Musíme přinést Ráj na Zem a nečekat, že tam budeme, až umřeme. Je to špatný koncept utéci do nějaké úrovně, a potom opustit svět. My musíme zlepšit svět tolik, jak to naše schopnosti dovolují. Jinak nejenže nemůžeme pozvednout sebe, ale také ničíme svět. Děláme ho horším.

Mája je naše vlastní lenost

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120
25.prosince 1997
Washington D.C.,USA
čtyřdenní mezinárodní seminář
originál v angličtině

Otázka: Můžete nám vysvětlit mája (iluze – pozn.překl.), prosím?

Mistryně: Oh, ne! Radši bych vám vysvětlila Boha. Mája není nic, jenom naše vlastní lenost. My se vzdáváme, my povolujeme a my se nechceme namáhat. Je to příliš těžké. Je to příliš dlouhé. Je to příliš těžké – všechny tyto věci. My si o to neděláme starosti. Jsou dvě síly v nás. Jedna říká: „Musíš dělat, co je dobré.“ Jiná říká: „Oh, proč si s tím dělat starosti. Jenom spi!“ To je mája. Není žádná vnější mája. Je to v nás. Takže s tím bojujete sami. Ale samozřejmě jsou nějaké vnější vlivy, jako místo nebo lidé, s kterými jsme v kontaktu, a atmosféra, kterou ti lidé vytvoří, a my potom do toho zabředneme a jsme tím také ovlivněni. Ale to všechno podpoří naši lenost. My nechceme zápasit, abychom se z toho dostali. Nechceme se zlepšit. Nechceme si myslet, že jsme silní.

Neměli bychom se nikdy vzdávat, ale jenom pokračovat, a potom dostanete odměnu, skutečně! Budete se cítit lépe poté, co něčeho dosáhnete, poté, co bojujete a postavíte se za sebe. Nic není nemožné. Můžeme se cítit mizerně. Můžeme plakat, ale nakonec se musíme postavit. Je to naše vlastní lenost. Žádná mája nás ve skutečnosti nemůže porazit. Protože jsme svatí, jsme inkarnací Boží. (Potlesk)

Mája je jenom test, zkouška, kterou teď musíme znova projít ve škole života. Není tady žádná škola kromě toho, že my trénujeme sami sebe. Každá situace je pro nás, abychom byli silnější. Nejsou žádné máji, jenom testy! My testujeme sami sebe. Před tím, než jsme sešli dolů do tohoto světa, přísahali jsme, že uděláme toto, uděláme tamto a uděláme to ostatní. Ale jsou na naší cestě také překážky, takže budeme vědět, co můžeme dělat, jak silní jsme, jak oddaní. Takže nejsou žádné máji. Nemějte z toho obavy! Jsme to jenom my! Mája jsme my!

Otázka: K tomu, co jste zrovna řekla, někdy dostávám velice těžké testy a cítím, jako že musím být velice silný a zlomit ty překážky. A potom mi někdy lidé říkají: „Ne, ne, vezmi to lehce! Bůh to udělá.“ A já bych měl jenom relaxovat a nechat, ať se to jen stane. Takže jak najdete balanc mezi tím, co bychom měli dělat a jak moc bychom měli relaxovat?

Mistryně: Dělejte, co nejlépe můžete, a zbytek udělá Bůh. (Potlesk) Poté, co uděláte to nejlepší, co můžete, potom On musí udělat zbytek. Tak to je. A když už jste úspěš, fajn! Potom byste měl být pyšný a šťastný. Pokud jste udělal už to nejlepší a není nic dalšího, co byste mohl udělat. Není to samozřejmě vždy tak, že byste to měli nechat Bohu, protože vy jste tady, abyste dělali věci, abyste se naučili vaše vlastní přednosti. Můžete to také vždy nechat Bohu, potom nedělat nic. Ale jak žijete život nicneděláním? Líbilo by se vám to? Ne, bylo by to příliš nudné. Takže jsou zde výzvy pro vás, abyste je překonali. Takže dělat to je pro vás, dělat, nebo nedělat, být, nebo nebýt.

Víra je matkou všech zázraků

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120, 13.května 2000, Korea

Mnozí z vás mě zasahují tak hluboce vaší skutečnou vírou v učení Mistra, ne v mé fyzické tělo, ale díky učení Mistra. A to je způsob, jak přežíváte v tomto světě bez škrábnutí. Jste vždy ochraňováni vaší vlastní vírou. Je to, jak Ježíš říká: „Tvá víra tě zachránila.“ (Mat 9:22) Tak to je.

Víra může překonat hodně věcí. Ale je to také dar. Není to tak, že vy chcete mít víru, a potom ji můžete mít. Někteří lidé jsou dlouho nakaženi. I když se modlí pro víru, nemohou ji mít. Takže pro tyto lidi musíte cítit lítost. Není to jejich chyba. Byli jim vymývány mozky různými druhy negativních vlivů a myšlení, takže je pro ně velice těžké vstát. Oh, za vás, tyto šťastné lidi, když se na vás dívám, cítím se tak šťastná, protože vy jste skutečně v pořádku. Není to proto, že vy věříte mně, protože tady není „já“ více. Není to proto, že věříte mně, že já jsem šťastná, protože já jsem nudná. Není to tak. Jsem šťastná, protože vy jste v pořádku, protože vy jste ochraňováni a jste šťastní a já se nemusím o vás, lidi, strachovat. Takže já ušetřím hodně času, takže se mohu strachovat o jiné „nemocné“ děti. A protože vy jste v pořádku, můžete také pomoci mně starat se o mnoho jiných nových lidí a jiných méně silných lidí.

A to je důvod, proč já jsem šťastná, ne proto, že mi věříte, ať mi věříte nebo ne. Je to dobré pro vás, že mi věříte. Protože víra je matka každého zázraku. I když váš Mistr není dobrý, vaše víra je dobrá, a to je pro vás dobré. To skutečně je, protože vy jste tak čistí. To je důvod, proč můžete věřit osobě, která je cizí a nemá s vámi žádný vztah. To znamená, že jste dobří. To neznamena, že jsem dobrá nebo nejsem. Já ještě nevím. (Mistryně se směje. Obecenstvo říká: „Ano, vy jste.“)

Co myslím, je, že mohu být dobrá, nebo nemusím být dobrá, ale pokud věříte ve mne, to stoprocentně znamená, že vy jste dobří. To je věc, kterou byste měli vědět. Jestli já jsem dobrá nebo ne, je možná těžké říct, ale pokud vy věříte ve mne, to znamená, že vy už jste dobří. Je to jednoznačně dobré pro vás.

Vzpomínáte si, jak jsem vám říkala příběh o zloději, který odešel? Byl příběh o páru, který byl po dlouhou dobu bez duchovního vedení nebo touhy, a rozhodli se, že nyní už jsou dost staří, že by bylo lepší jít ven a najít nějakého duchovního Mistra, ale nevěděli koho najít. Takže šli do lesa a tam si sedli a modlili se a slíbili Bohu, že kdokoliv přijde, ten první bude jejich Mistr. A šel okolo zloděj (každý se směje) a způsobil, že se zastavili, a potom se ztišili a potom se Bůh zjevil. Bylo to jejich vírou, protože Bůh je ve vás. Není to tak, že já dělám Boha pro vás.

Takže pokud věříte ve mne, to znamená, že jste tak čistí, nezáleží na tom, jestli já jsem dobrá nebo ne, vy jste tak čistí, že vy věříte, a tato víra vás ochrání od všeho. Z vás vytvoří požehnání, dar tomuto světu a dalšímu. A to je důvod, proč jsem šťastná. Není to proto, že věříte ve mne, že já jsem šťastná. Já jsem šťastná, že mám za přátele takové čisté lidi. Je to pocta pro mě mít vás jako dar v mém životě. To je důvod, proč jsem šťastná.

Perly moudrosti

Na každém momentu záleží

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 120

8.září 1991

Hsihu, Formosa, originál v čínštině

Když jsme dobrými osobami, děláme dobré činy, mluvíme a myslíme dobře každou vteřinou každé hodiny, potom všichni minulí, přítomní a budoucí svatí z deseti směrů jsou nám po boku. Všichni andělé a duchovní strážci nás podporují. Potom naše činy, mluva a myšlenky jsou v ten okamžik čisté, celý vesmír je náš, podporuje nás a trůn je pro nás připraven, abychom si na něho sedli. Ale pokud máme jednu jedinou nepatřičnou myšlenku, my přitahujeme všechny druhy překážek, stejně tak jako špatné prostředí přináší utrpení nám samotným.

Rozdíl mezi svatým a d'áblem

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

19.října 1990

Hsihu, Formosa, originál v čínštině

S mocí, ale bez lásky, se člověk mění v d'ábla. Je tady malý rozdíl mezi d'áblem a svatým. Oba mají podobnou moc, ale svatý má lásku a d'ábel nemá. D'ábel je velice sobecký, stále žádající a odebere pryč všechno. D'ábel dává pouze kritiku, a nemá žádnou toleranci. Svatý také dává kritiku, ale on také má toleranci. Svatý kritizuje ve správný čas, aby povzbudil lidi k tomu, aby měli pokrok, a rozumí jejich zkratkám. On zastává toleranci, když je přiměřená, takže to lidé mohou přežít, být povzbuzeni a necítit se příliš vinni. Takže být svatý znamená vlastnit kvality mnoha podob.

Rychlé osvícení pro čisté a jednoduché

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

9.dubna 1991

Taoyuan mezinárodní letiště, původně v čínštině

Pokud chcete být plně osvícení, vaše srdce musí být jako dětské. Všechno je potom čisté a jednoduché. Tímto způsobem získáte osvícení rychleji. Pokud jste velice komplikovaní, trpíte příliš mnoho. Hádáte se příliš mnoho, jste příliš vtaženi do toho, co je správné a co je špatné, a berete si to, co získáváte a co ztrácíte, příliš vážně, potom neobviňujte Mistra, pokud jste pomalí v získávání osvícení, za to, že jste si vzali všechny tyto problémy na sebe.

Mistryně vypráví příběhy

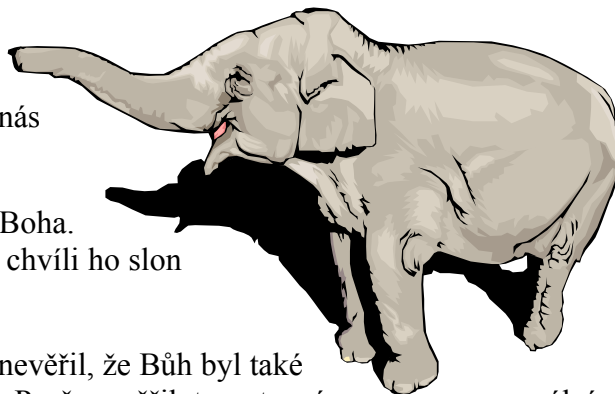
Koncepty v duchovní praxi by měly být logické

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

19. února 1996
Hsiu, Formosa
originál v čínštině

Byl jednou duchovní praktikující, který seděl na cestě, když hodně lidí utíkalo a volalo: „Rychle utíkej! Velký bláznivý slon nás honí. Může někoho zabít. Rychle utíkej!“

Ale takzvaný praktikující řekl: „Já věřím v Boha. Bůh je uvnitř toho slona; takže se nebojím.“ Za chvíli ho slon napadl a zabil.

Když už věřil, že Bůh byl uvnitř slona, proč nevěřil, že Bůh byl také uvnitř těch lidí, kteří mu přinesli tu zprávu? Proč nevěřil tomuto více normálnímu Bohu místo toho, aby věřil tomu bláznivému Bohu? Takže to je část, která je nelogická.

Tady je další příběh z Indie. Jednou se velice nebezpečný mor rozšířil po Indii. Ale bylo jedno místo, které ještě nebylo nakaženo. Vláda se rozhodla, že budou očkováni lidé, kteří tam jsou, ale někteří Indové oponovali. Nevěděli, co očkování je, takže odporovali silně.

Později se vláda a charitativní organizace a nějací doktoři rozhodli vkrást se do jejich domu v noci a očkovat je násilím. Protože dokonce i kdyby dostal nemoc jen jeden člověk, pak by mohl být ve městě nakažen každý. Vy všichni víte velice dobře, že pokud by jeden jediný člověk nebyl očkován, bylo by velice obtížné řídit preventivní práci. Proto se rozhodli to takto udělat.

Jedné noci skupina doktorů a sester šla do domu rodiny. Nutili z venku celou rodinu, aby obdržela svoje očkování. Samozřejmě členové rodiny velice silně odporovali. Přesto ti doktoři stále potřebovali udělat svojí práci a očkovat je. Osvobodíme celou rodinu, pouze pokud dostanete očkování.

Potom se hlava rodiny postavila a řekla jim: „Je to díky naší náboženské víře, proto jsme nechťeli očkování. Snažili jsme se vám odolávat, jak nejlépe jsme mohli, ale když užíváte sílu, abyste nás přemohli, nejsme schopni vám oponovat. Tato událost je za námi. Teď jste mými hosty. Nemám doma nic, co bych vám nabídl, kromě okurky.“ To bylo podle jejich indického zvyku. Když přijdete do domu někoho, jste Bůh, a on by se o vás měl starat tak, jako by se staral

o Boha, vyndat všechno, co má, aby vám nabídl něco k jídlu a pití. Proto jim ten muž nabídl vodu a okurku, i když v tu dobu to byly jediné věci, které měl v domě.

Řekl doktorům, že podle jejich náboženské víry, když Bůh chce, aby někdo byl nemocný, ta osoba onemocní, a my bychom neměli jít proti Boží vůli. Proto on byl vytrvale proti očkování.

Když to doktoři slyšeli, všichni se cítili trapně a uznali, že ten muž je velice věřící. I když cítím, že víra tohoto muže snese srovnání s jednosměrnou ulicí. On neslyšel, o čem Bůh mluvil, ale rozhodl se sám, že Boží pohled byl takový a takový, každý onemocní, pokud si to Bůh bude přát. Ale Bůh také poslal tyto doktory, aby jim Bůh ukázal, že je Jeho záměr, aby se dali očkovat. To je více zřejmé, není? Proč odmítat lidi, kteří neslyšeli, co Bůh říká? Pokud k němu Bůh skutečně mluvil a řekl: „Nemusíš být očkován, protože já nechci, abys byl nemocný. Kdybych chtěl, aby někdo byl nemocný, ta osoba onemocní!“ Je možné, že to mohlo být takto. Když však Bůh vytvořil doktory, znamená to, že Bůh má jiný úmysl. Bůh chtěl pomoci nějakým lidem, kteří nechtěli být nemocní, a zařídil pro ně, aby dostali očkování, atd.

Proto my takzvaní duchovní praktikující bychom neměli být příliš svéhlaví a tvrdohlaví. Jakékoliv jsou podmínky, měli bychom se řídit podle situace. Pokud jsme nemocní, kromě

meditace a toho, že silně žádáme, měli bychom si brát léky, pokud jsou k mání. Pokud není lék, samozřejmě musíme být zcela závislí na modlitbě. A potom budeme vidět, jak Bůh věci zařídil, a tím se budeme řídit. Pokud Bůh zařídil, aby doktor přišel do vašeho domu, a vy stále říkáte ne, jak víte, že nebyl poslán Bohem? Neříkali jste, že všechno je organizováno Bohem? Takže když už doktor přišel, to znamená, že to zařídil Bůh. Proč si potom dělat potíže tím, že ho odmítnete a budete tvrdohlaví?

Kromě toho je tady hodně podobných příběhů. Tento svět je takový. Mnoho lidí se považuje za ty, kteří mají velmi velkou víru. Je velice jednoduché jenom mluvit.

Kdyby nastala skutečná situace, oni by plakali velice hlasitě. Jako ta rodina, pokud by nedostali očkování a potom onemocněli; byli by ve velké agonii, kdyby umírali. Potom by jistě plakali velice hlasitě, a potom by si stěžovali na Boha, jak to, že je nezachránil, jak to, že se o ně nepostaral, jak to, že dopustil, že onemocněli.

My duchovní praktikující bychom měli být rychlí a efektivní. Neměli bychom říkat: „Já věřím v Boha, tak je potom všechno v pořádku“ – jenom proto, že jsme líní nebo tvrdohlaví. Pokud je to tak, proč se obtěžovat jídlem nebo oblékáním! Vy věříte v Boha, potom je to všechno v pořádku; lidé vás nebudou schopni vidět nahatě; vy věříte v Boha, potom je to všechno v pořádku; nebudete cítit hlad. Je to příliš nelogické! Je to jenom příliš pohodlné užívat vaši pusu a mluvit. My rádi mluvíme, jakýmkoliv způsobem je pro nás pohodlné, protože nechceme stejně jednat. Takže říkáme, že věříme v Boha, a potom Ho za všechno obviňujeme, užíváme Boha jako štít pro všechno.

Proto by duchovní praktikující měli být opatrní!

Odkazy na internetové stránky

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

www.suprememasterchinghai.org

Oficiální stránky The Supreme Master Ching Hai International Association
(anglicky, čínsky)

www.godsdirectcontact.com/IhavecometotakeyouHome

(USA: anglicky, německy, španělsky, čínsky, korejsky ...)

<http://www.godsdirectcontact.com>

(USA: anglicky, německy, španělsky, čínsky, korejsky...)

<http://www.godsdirectcontact.org.tw/eng/>

(Formosa: čínsky, anglicky)

www.Godsdirectcontact.org.uk

(Velká Británie: anglicky)

www.godsimmediatecontact.org

(Japonsko: japonsky)

www.direkter-kontakt-mit-gott.org

(Rakousko: německy)

www.spojenisbohem.cz

www.godsdirectcontact.cz

(Česká republika: česky)

meditace@spojenisbohem.cz

E-mail: čeština

